

Kostel Všech svatých v Libočaně, v Hájkově době kališnický.

V poklidných letech 1533–1539 byl Hájek farářem na Tetíně. V této době obcházel stará sídliště a zříceniny a sbíral materiál pro svou kroniku.

V psaní ho podporovali přátelé, s nimiž se zřejmě seznámil během častých soudních procesů.

V roce 1539, kdy Hájek dopisuje kroniku, vychází českou veřejností očekávaná „kališnická“ kronika Martina Kuthena ze Špringsberka, Kronika o založení země české, o prvních obyvatelích jejích, tudíž o knížatech a kráľích i jejich zvyku, a podobných věcech velmi krátce z mnohých kronikářův sebraná. Tato útlá kniha však byla pro čtenáře velkým zklamáním. O to více se kališnická konzistorie obává Hájkovy rodícího se díla. Majetkově se však Hájkovi nedařilo, a to ani po vydání Kroniky české (1543), přestože získal titul kráľovského kaplana.

Farářem a spisovatelem

V roce 1544 uděluje král Ferdinand I. Hájkovi probošťství ve staroboleslavském kostele – po jeho třetí kandidatuře. Pro spory s místním děkanem Zikmundem zde však nesídlí ani pravidelně nepůsobí, a nakonec je dán do klatby.

Kvůli děkanu Zikmundovi se Hájek opět ocitl před soudem a byl vězněn v Bílé věži na Hradě, než byl na revers hejtmanovi kráľovským nařízením propuštěn. Proti kapitule se svého oblíbeného kazatele ujímají malostranští měšťané.

Konzistorie Hájkovi zabránila získat jakýkoli církevní úřad. Hájek, s nalomeným zdravím, zůstává pouze malostranským kazatelem a věnuje se literární tvorbě.

16. ledna 1549 odkládá svou poslední církevní hodnost. Záhy se uchyluje do péče kláštera dominikánek u sv. Anny na Starém Městě.

Dělo z Kuthenovy Kroniky o založení země české; faksimile první vydání.

*Praha na dělově zru
v tzv. Norimberské kronice
Hartmanna Schedela (1493).
Bílá neboli Soběslavova věž,
v níž byl Hájek vězněn,
je vpravo od nápisu „Praga“.*

